

prima instanță: V. Ciumac
instanța de apel: V. Clima, E. Palanciuc, G. Moscalciuc

dosarul nr. 3ra- 633/18

ÎNCHEIERE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (succesorul în drepturi – Întreprinderea de Stat „CRIS Registru”),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Ghilan împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 21 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2017 Tatiana Ghilan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru”, succedată de instituția publică Agenția Servicii Publice cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 28 mai 2016 a susținut examenul teoretic pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule la categoria B și BE.

A menționat că proba practică la conducerea mijlocului de transport care a avut loc la 09 iulie 2016 nu a susținut-o, deoarece a obținut 24 de puncte de penalizare.

A susținut că la a doua încercare din 12 august 2016 reclamanta a obținut doar 12 puncte de penalizare, prin urmare a susținut examenul practic la obținerea dreptului de a conduce vehicule din categoria B și BE.

A afirmat că la 12 decembrie 2016 prin poștă a recepționat scrisoarea ÎS „CRIS „Registru” cu privire la anularea dreptului de a conduce autovehicule din categoria B, în temeiul unor pretinse fraude.

A indicat reclamanta că vinovăția angajaților ÎS „CRIS Registru” nu-i poate fi imputată ei, deoarece ea a susținut examenul de calificare la ambele probe.

Prin cererea prealabilă expediată în adresa pârâtului, reclamanta a solicitat anularea ordinului ÎS „CRIS Registru” nr. 572 din 22 noiembrie 2016, însă a primit refuz.

A considerat reclamanta că acțiunile pârâtului sunt ilegale, fiindu-i încălcate drepturile, or, ea a susținut probele pentru obținerea permisului de conducere fără a frauda careva rezultate, iar fraudele admise de examinatori în aplicarea calificativelor de examinare, nu-i sunt imputabile.

A solicitat anularea ordinului nr. 572 din 22 noiembrie 2016 ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 21 iulie 2017 acțiunea a fost admisă parțial și a fost anulat ca ilegal ordinul ÎS „CRIS Regstru” nr. 572 din 22 noiembrie 2016 cu privire la anularea dreptului de a conduce vehicule titularului Tatiana Ghilan. În rest acțiunea a fost respinsă.

În susținerea poziției prima instanță a constatat că, ordinul ÎS „CRIS Regstru” nr. 572 din 22 noiembrie 2016 în partea ce ține de anularea dreptului de a conduce vehicule de către Tatiana Ghilan este ilegal, deoarece aceasta a obținut acest drept în mod legal, iar incapacitatea sau neglijența examinatorului, care a oferit un punctaj mai mic la penalizări decât cel real nu poate fi imputat reclamantei și nu poate fi pus pe seama acesteia, or, examenul nu a fost fraudat de către reclamantă.

Totodată, prima instanță a reținut că în speță, acțiunile pârâtului constituie abuzuri față de reclamantă aplicând unele sancțiuni fără a ține seama de persoana făptuitorului – examinatorului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018 a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 07 iulie 2018 IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept pe care le-a invocat pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare a indicat că atât decizia instanței de apel, cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul IP „Agenția Servicii Publice”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic